

det, naar de omtalte andre Selskabers Forhold, skulde, for at man kunde have nogen at holde sig til, være underskrevne af det paagældende Selskabs administrerende Direktør. Hertil har Landstinget kun gjort den Tilføjelse, at naar det er et her i Landet virkende udenlandsk Selskab, skulde den generalbefuldmægtigede lige saavel som Selskabets administrerende Direktør kunne underskrive disse Papirer, da det i Virkeligheden er ham, man med Rette har at holde sig til i dette Forhold. Ændringen er sikkert kun formel, og ogsaa den anbefaler jeg.

Hermed tror jeg at have nævnt de Ændringer, som der overhovedet er Grund til at dvæle ved blandt dem, der er indsatte paa Landstingets Foranledning. Forsikringsraadet og derefter Indenrigsministeriet har taget Initiativet til en enkelt Ændring, som jeg skal tillade mig at begrunde. Regelen i Lovforslaget, saaledes som det vedtoges her, vedrørende Henlæggelsen af Værdipapirer til Dækning for Forsikringsfonden, var, at saadan Henlæggelse skulde finde Sted inden Udløbet af 3 Maanedes efter Regnskabsaarets Udløb. Man har imidlertid ment, det var heldigt, at Henlæggelsen fandt Sted successive i Aarets Løb, saaledes at der altid var henlagt det til Forretningens Tilstand svarende Beløb af Værdipapirer, og saaledes, at man ikke kunde trække den saaledes paabudte Henlæggelse ud til næste Aar og derved faktisk forbruge flere Midler til Forretningens Udvidelse, end Loven tilsigter. Ændringen fastsætter altsaa, at Henlæggelsen skal foregaa succesivt, at der med tre Maaneders Frist altid skal være henlagt det Beløb i Værdipapirer, som Bestemmelserne kræver.

Med disse Bemærkninger, hvormed jeg tror at have gjort Rede for de væsentligste Ændringer i det i Fjor vedtagne Lovforslag, skal jeg anbefale, at man slutter sig til Lovforslaget i den nu foreliggende Skikkelse.

Jensen-Sønderup: Der er sikkert Grund til at udtale sin Glæde over, at Landstinget i den Udstrækning, som Tilfældet er, har givet sin Tilslutning til det Lovforslag, som i Fjor blev vedtaget her i Tinget i Slutningen af Samlingen, og som af den højtærede Minister i Aar er forelagt Landstinget. Den højtærede Minister har jo gjort Rede for de Ændringer, der er indførte i Landstinget, og peget paa, hvilken Betydning de har, og jeg skal ikke gentage, hvad den højtærede Minister i

saa Henseende har gjort Rede for. Jeg er enig med Ministeren i, at Ændringen til § 18 om Anbringelsen af de Midler, som hører til Forsikringsfonden, denne Ændring, som altsaa gaar ud paa at slette Bestemmelsen om, at der ogsaa skulde tages et vist Hensyn til Ejendoms-skyldansættelsen, er at betragte som en Forbedring. Det samme gælder ogsaa Bestemmelsen vedrørende Børneforsikringen, som imødekommer det Ønske, der baade fra Folketingets og ogsaa fra min Side var i Fjor om dog i nogen Grad at kunne give de Forældre, der havde tegnet Forsikring for deres Børn, en lille Fordel, naar Børnene døde, inden de naaede den Alder af 8 Aar, der var sat som Grænse i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Da Landstinget altsaa ikke har rejst nye Spørgsmaal og heller ikke har indladt sig paa at genoptage noget af de Spørgsmaal, der gav Anledning til Uoverensstemmelser mellem Tingene i Fjor, er der saa meget mindre Anledning for mig til at komme ind paa at tale om, hvad der i Fjor var fremme af Ønsker og Ændringsforslag saavel i dette Ting som i det andet Ting. Jeg fandt allerede i Fjor, at det havde været overordentlig ønskeligt, om vi da havde kunnet faa Lovforslaget færdigt. Jeg mener, at de nye Bestemmelser i § 19 om Amortisationen af Erhvervelsesomkostningerne er af saa stor Betydning, ja er i den Grad paakrævede, at man udmærket kan frafalde en Række andre smaa Ønsker, naar blot man kan faa dem. Jeg kan derfor ikke andet end i høj Grad anbefale, at man nu tager Lovforslaget, saadan som det foreligger fra Landstinget, uden at komme frem med de Ønsker, der maatte være.

Der var allerede i Fjor i det Udvalg, som var nedsat her i Folketinget til Behandling af Lovforslaget, Ønsker fremme om, at faa foretaget en Undersøgelse af, hvorvidt det vilde være ønskeligt, at Staten overtog og monopoliserede al Livsforsikringsvirksomhed her i Landet, og jeg havde i Fjor som Minister Lejlighed til at give Løfte om, at en saadan Undersøgelse skulde blive iværksat. Ret naturligt naaede jeg ikke at faa foretaget noget som helst paa det Omraade; men den nuværende højtærede Indenrigsminister har saavel i Bemærkningerne til Lovforslaget som ogsaa ved sine Udtalelser ved Lovforslagets Forelæggelse i Landstinget gjort opmærksom paa, at disse Undersøgelser var paabegyndte. Jeg minder om det, blandt andet ogsaa, fordi der jo fremdeles ligesom i Fjor er